P I
648

SCENA și ECRANUL

NUMĂRUL 10 1957

In curînd,
un nou film
romînesc

SE RIDICĂ CEAȚA

Angela Chiuaru într-o scenă din film.

Coperta I-a: Constantin Țăpîrdea — Jivota Tviiovici și micuța Ionescu Margareta — Pepica, în „Doctor în filozofie" de B. Nușici.

Coperta IV-a: C. Ramadan — Fikusov în „Suflete de hîrtie" de Al. Dahovicinîi și M. Slobodoskoi.

pt 646

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Medalia de aur la Festivalul de la Cannes...

...IN 8 MINUTE

„Alo! Tov. Popescu — Gopo? Vă felicit pentru marele premiu, în numele revistei şi-al meu personal!... Şi după felicitări, o rugăminte:. un interviu pentru cititorii revistei!... Poftim? Se poate? Să zicem pe la orele 12... O să fiţi liber la ora aceea? Cu atît mai bine! La revedere şi încăodată felicitări!"

Aşa cum e lesne de închipuit, la ora douăsprezece precis, băteam la uşa camerei micuţe de lîngă birourile „desenului animat" unde mă aştepta proaspătul laureat al Festivalului de la Cannes. Intr-adevăr, mă aştepta. Dar n-am apucat să deschid gura pentru a pune prima întrebare. că:

— Un moment, vă rog. Trebuie să fac o fotografie pentru „Romînia Liberă"!

Am rămas singură în odaie, aşteptînd. Odaia arată, ca şi cum aici ar fi explodat de curînd o bombă cu... flori. Pe un colţ al biroului un ghiveci cu o ortensie veselă şi o carte de vizită cu un singur cuvînt: „Bravo!" E de la un prieten bun: operatorul Bostan. Pe un alt colţ, bujori mari roşii, înflăcărînd cu coloritul lor salutul şi felicitările colectivului de desen animat. Pe masă. risipite, învălmăşite, desene şi fotografii din filmul premiat: „Scurtă istorie"! Mă uit: nu înţeleg mare lucru. Un dinozaur. Un om ţinînd în mînă o floare. O scară. O planetă. Doi peşti dansînd în adîncul apelor. Printre desene, o telegramă proaspăt venită de la Cannes, în care se anunţă decernarea medaliei, cu menţiunea trimiţătorului: **„mare succes"**.

Ion Popescu-Gopo

Aştept! Gopo — să adoptăm, numindu-l, identitatea în două silabe pe care o are la Studioul Bucureşti — intră surîzînd:

— La dispoziţia Dvs.!

Din nou deschid gura: „Citi..." Trrr! Telefonul.

— Un moment, vă rog! Alo! Da, eu! Mulţumesc! Da! Cine? A! Bun! Vă trimit, sigur! Mulţumesc. mulţumesc. Da. chiar acum!

Şi iar deschid gura. Dar...

— Un moment, vă rog. Trebuie să mai fac o fotografie pentru „Scînteia". De asta m-au chemat la telefon.

Şi iar aştept. Sună telefonul: îl ridic. „Tov. Popescu — Gopo!"

— Gopo!" — „Imediat!" — răspund şi-l chem. Din nou:

Alo! Da! Mulţumesc! Cum să nu! Cînd doriţi.

Şi iarăşi pleacă cu o privire furioasă spre cravata pe care a

Gc 220.589

trebuit s-o pună pentru „fotografiat".

Iar eu... eu aştept din nou. Intre timp aflu că în sala de proiecţie a Studioului, se poate vedea „Scurtă istorie". Mă strecor pe uşă prin spatele celor care continuă să-l fotografieze pe proaspătul laureat şi după cîteva manevre... gazetăreşti, iată-mă în sala de proiecţie.

Nimeresc peste acel formidabil strănut „cosmic" care constituie începutul filmului şi în acelaş timp părerea plină de haz a realizatorului acestui film despre... geneză. Soarele strănută, şi din masa sa incandescentă pornesc să zboare prin univers planetele. Rîd cu poftă. Este de altfel un rîs irezistibil care durează — fără oprire cît şi filmul: opt minute. Rîd şi iar rîd. De odată lumina se aprinde şi eu rîd mai departe. Nu mult însă: îmi amintesc că va trebui să vă povestesc ce-am văzut. Imposibil. Imposibil de relatat în cuvinte — în obişnuitele cuvinte de fiecare zi — această explozie de humor, de optimism, de fantezie care urmăreşte desfăşurarea istoriei... lumii. Desenul, mişcarea, nu au aici numai funcţia de a ilustra un anume moment al acţiunii. Ele fac mai mult, comentează cu acel humor subtil, proaspăt, care-l caracterizează în general pe Gopo!

SANDA DOINIŞ

Continuare în pag. 27

IMAGINI DIN FILM

Teatrul de Operă şí Balet al R.P.R.

CĂLIN

Balet de A. Mendelsohn şi Tilde Urseanu după M. Eminescu.

„Vis frumos avut-am noaptea. A venit un zburător
Şi strîngîndu-l tare-n braţe, era mai ca să-l omor...
Şi de-aceea cînd mă caut în păretele de-oglinzi
Singurică-n cămăruţă braţe albe eu întinz
Şi mă-mbrac în părul galben, ca în strai uşor ţesut,
Şi zărind rotundu-mi umăr mai că-mi vine să-l sărut.“

In clişee :
Irinel Liciu şi
Gabriel Popescu.

Şi atuncea cînd spre uşă el se-ntoarce ca să fugă,
Ea-l opreşte-n loc cu ochii şi c-o mult zmerită rugă :
„O rămîi, rămîi la mine, tu cu viers duios de foc,
Zburător cu plete negre, umbră fără de noroc
Şi nu crede că în lume, singurel şi rătăcit,
Nu-i găsi un suflet tînăr ce de tine-i îndrăgit.“

Piese originale pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale"

Gr. Vasiliu Birlic (Varlaam) și Matei Alexandru (Chirică) în piesa „Omul cu mîrțoaga" de Gh. Ciprian.

Irina Răchițeanu (Mara) și Radu Beligan (Alexandru) în „Rețeta fericirii" de A. Baranga.

Carmen Stănescu (Reveca), Elvira Godeanu (Doamna Maria) și Simona Bondoc (Irina) în „Apus de soare" de B. Ștefănescu-Delavrancea.

Al. Demetriu şi N. Al. Vrancea în „Ziariştii“ de Al. Mirodan.

Marieta Deculescu (Mona) în „Steaua fără nume“ de M. Sebastian.

Toma Dimitriu (Dr. Faust) şi Dem. Savu (Homunculus) în „Dr. Faust vrăjitor“ de V. Eftimiu.

Teatrul Municipal. Sala „Ion Creangă"

POVESTEA cui HARAP ALB

de Ion Creangă,
prelucrare în două părți de Dan Nasta

Puțină răbdare copii! Și liniște! Curînd, cortina se va ridica și dincolo de ea se va deschide pentru voi minunata țară a basmelor, cu lumea ei de crai și zîne, de zmei și Feți-Frumoși, de Barbă-Coți mai mici ca voi, și Ilene-Cosînzene, cu cosița ruptă din soare. Așa că... puțină răbdare! Și...

Dar ce-i asta? Cineva tulbură liniștea sălii! Un bărbat nu tocmai înalt, cu obrazul rotund plin de bunătate, umbrit o leacă de pălăria cu boruri mari... A intrat în sală înconjurat de-o droaie gălăgioasă de copii. Merge spre scenă vorbind, cu glas sfătos:

„Ei va să zică, v-ați adunat să vă spun o poveste. Acu vorba e ce poveste să vă spun, că eu știu multe, că de n-aș ști, n-aș mai povesti, și n-ar mai avea cine asculta, ce-a fost odată, cînd a fost. Mai bine să v-alegeți voi care-ați vrea. Ia. Dănilă Prepeleac?... Capra cu trei iezi?... Ivan Turbincă?... Povestea Porcului?... Povestea lui Stan-Pățitul?... N-ați vrea cumva, povestea lui Harap Alb?... Dacă acesta vi-i voia, mi-oi face datoria să vă spun povestea, iară voi rogu-vă, să vă faceți datoria, să ascultați. Acum, căci era odată, într-o țară, un crai, care avea trei feciori. Și craiul acela mai avea un frate mai mare, care era împărat într-o altă țară..."

L-ați recunoscut, copii? E el, Ion Creangă, povestitorul neîntrecut de-acolo din satul Humuleștilor. Cîndva, pe vremea cînd era de-o seamă cu voi, se zbenguia pe malurile Ozanei, sau sub zidurile groase ale Cetății Neamțului, izvodind din vorbele bătrînilor, din istorisirile oamenilor, miezul poveștilor pe care avea să le scrie mai tîrziu.

Și-acum, iată-l aici, printre voi, povestindu-vă despre nemaipomenitele păţanii ale lui Harap Alb. Odată cu vorbele lui, pe scenă au venit să întruchipeze aevea povestea, toate personajele basmului

Tînărul acesta chipeş, curajos, bun, e însuşi Harap Alb, cel de-al treilea fiu al craiului, pornit la drum lung către curtea lui Verde Împărat. Insoţitorul lui, nu-i altul decît Spînul cel viclean, care — cu şiretenie şi răutate — i-a luat locul crăişorului făcîndu-l, cu jurămînt, sluga lui supusă.

Cît despre băbuţa aceasta, cocîrjată şi umilă, în straie ponosite, cerşind pomană şi mila drumeţilor, ea nu e decît sfînta Duminică, cea care l-a ajutat pe Harap Alb de-atîtea ori, răsplătindu-i bunătatea inimii.

Şi iată-l şi pe împăratul Verde, îmbrăţişîndu-l pe Spîn încredinţat că îşi primeşte cu dragoste nepotul. Cît despre fete, ochii lor lunecă des către sluga Spînului, către Harap Alb, care-aşa cum spune fata cea mijlocie — „are o înfăţişare mult mai plăcută şi seamănă a fi mult mai omenos“.

Oho ! Şi-acuşi apar nişte cunoştinţe vechi de-ale noastre : Gerilă, încălzindu-se la un foc cu 24 de stînjeni de lemne şi tremurînd de frig ; Flămînzilă înghiţînd cuptoare întregi de pîine şi văitînduse de foame ; Setilă, secînd bălţile în vreme ce se plînge de-o cumplită sete ; Ochilă, iscodind cu privirea-i ageră, ţînţarul îndărătul norilor ; Păsărilă, alungindu-se să prindă cu mîna ciocîrlia din zbor tocmai în dreptul soarelui. Toţi prieteni de nădejde ai lui Harap Alb, ajutîndu-l să scape cu bine din grelele încercări puse la cale de Roş-Împărat.

Iar fetişcana aceasta cu chipul frumos, cu inima îmblînzită de dragoste, nu e alta decît fata lui Roş-Împărat. L-a îndrăgit pe Harap Alb şi, fără cruţare, îl va da în vileag pe Spînul cel viclean.

Şi acum... după ce i-am cunoscut pe toţi aevea, aşa cum îi ştiam şi din basm, vă poftim, unde credeţi ? La o nuntă. A cui ? A lui Harap Alb cu fata lui Roş Împărat. Şi — în timp ce paharele se ciocnesc, iar urările înveselesc petrecerea, povestitorul din Humuleşti se înclină :

„Şi-am încălecat pe-o şa
Şi v-am spus povestea aşa“.

Andrei Codarcea în rolul Mihai Ciorogariu şi Ica Molin în rolul Verona.

Teatrul „C. Nottara"

NEMAIPOMENITA FURTUNA

Piesă într-un act de M. Davidoglu

NOI cei fără de moarte

Piesă într-un act
de M. Davidoglu

Tatiana Jekel și Dominic Stanca într-o scenă din spectacol.

Scenă din spectacol.

Sergiu Demetriad — Velimir și Cecilia Teodoru — Clara într-o scenă din actul III.

Teatrul Muncitoresc
C. F. R.

DOCTOR ÎN FILOZOFIE

Comedie în 4 acte de Branislav Nusici

Jeni Oancea — Doamna Draga și N. N. Matei — Blagoe într-o scenă din actul II

Scenă finală din actul III.

Teatrul de Stat de Operetă

IUBIREA cea mare

George Klein

In mod obişnuit se spune că o nouă lucrare „se pune în scenă". Dar pînă a ajunge la scenă şi, apoi la publicul din sală, drumul nu e prea scurt, mai ales atunci cînd e vorba de o lucrare muzicală complexă. Mai întîi sînt repetiţiile „de cabină", repetiţiile corului, baletului, apoi proza, apoi „îmbinarea", apoi „şnururile" şi — în sfîrşit — presupunînd că nu o iau „d'a capo" vine şi rîndul premierei.

La Teatrul de Stat de Operetă din Bucureşti, premiera nu e încă apropiată. Dar în culisele şi sălile de repetiţii, răsună de multă vreme nişte nume care se împerechează ciudat: Bennington şi Şerban Carollygne şi Domniţa...

E explicabil: deşi ne aflăm cu acţiunea în America, o mare parte a personajelor sînt romîni, Romîni, a căror „iubire cea mare" este patria pe care au părăsit-o în urmă cu ani. Dar, pentru a se repatria, au nevoie de bani, şi pentru a găsi bani, trebuie ca Şerban, cîntăreţul minunat, atît de asemănător cu o „stea" a cinematografului american, să admită să mai rămînă un timp pentru turnarea unui film în locul acesteia. Rămînerea, însemnă însă despărţirea de Domniţa, care nu cunoaşte încă motivele reale ale hotărîrii lui Şerban. Şi poate că nici nu le-ar fi aflat atît de repede, dacă pierderea vaporului nu ar fi pus un moment în pericol plecarea tuturor. Iată că aflînd adevărul, îi este dat tocmai Domniţei să dejoace în ultima

Ricardo Egressi
(conducerea muzicală)

clipă planurile financiarului Bennington, care era gata să denunțe contractul cu Șerban, dacă nu s-ar fi găsit o anumită bandă de magnetofon destul de compromițătoare...

Dar ce anume se întîmplă cu banda aceasta, cum a aflat Domnița de existența ei, cum s-au regăsit tinerii îndrăgostiți și cum au reușit să ajungă în patrie, este încă greu de aflat din repetițiile de culise ale Teatrului de Operetă.

Reflectoarele rampei vor lumina curînd acest „mister la a cărui „înnodare“ (și dezlegare) au lucrat compozitorul George Klein și libretiști Constantin Cîmpeanu și George Mihalache.

Virginica Romanovski

Spectacolul, pus în scenă de George Teodorescu, va ridica de altfel probleme nu tocmai simple. Să ne gîndim de pildă la faptul că actul al 2-lea se petrece într-un decor „cinematografic“ ; mai exact, este vorba de un studio de tilmare, în care Șerban turnează în locul „starului“ american. Un studio, înseamnă un decor original, o forfotă neobișnuită, tipuri pitorești, ciocniri vii între personaje... Toate acestea sînt elemente destul de rar folosite în operetă, dar... muzica lui George Klein este gata să rezolve totul : și duetul vesel al fachirilor (da, da, ce nu este posibil într-un studio de cinema ? și cîntecul nostalgic al negrului și înflăcărata arie de dragoste a lui Șerban.

Iar actul al treilea ne va purta într-un decor nu mai puțin pitoresc : un oraș american în plină campanie electorală... pentru că Bennington este totodată și „nobilul“ candidat al unui partid politic american, atît de „nobil“ de altfel, încît banda de magnetofon i-ar putea prilejui destule neajunsuri....

Dar credem că am comis destule indiscreții. Să lăsăm totuși restul „misterului“ la îndemîna viitorului spectator al Teatrului de Stat de Operetă.

Ion Dacian

Bimbo Mărculescu

Caricaturi de Drăgulescu-Drag

Ne însoțiți...

...în zbor cu „VULTUR 101"

De această dată întîia Dvs. impresie, dragi cititori, va fi aceea a unei... să-i spunem pe nume... dezamăgiri: Ne-ați însoțit, cu gîndul că vă vom plimba din nou pe un platou încărcat de decoruri, în mijlocul unei agitații febrile de actori grimați, costumați, repetînd sau turnînd scene interesante, despre care se pot povesti sumedenie și sumedenie de lucruri. Și în locul unui astfel de tablou iată: un imens platou aproape gol. In mijlocul lui, plantată într-un chip nefiresc, ireal, carlinga unui avion cu reacție și fuselajul. La fel de neverosimil ca un vapor în mijlocul unei... grădini, sau un balon stratosferic într-un tunel! In spatele carlingii un ecran translucid, asemănător cu cele pe care le vedeți la cinematograf, iar în carlingă... un singur om. Un singur om, nemișcat, luminat din toate părțile de întrețesătura de raze a reflectoarelor.

Vă vedem! Ridicați umerii cu oarecare indiferență și privirile Dvs. ne spun cu o umbră de reproș: „Asta e tot? Un singur om și nici măcar nu zboară! Stă nemișcat în carlingă în timp ce aparatele de filmat încep turnarea. Ce se poate povesti despre asta? Ce taine ale filmării se pot dezvălui în atari împrejurări?"

V-ați grăbit, totuși. In decorul acesta care pare neînsemnat, lipsit de orice caracter spectaculos se petrec o parte din momentele cruciale ale acțiuni filmului. In sufletul acelui om pe care îl vedeți dincolo de parbrizul carlingii — căpitanul de aviație Andrei Timuș — se dă o luptă grea.

Zboară undeva, în zările albastre, împreună cu escadrila pe care o conduce. Zboară și... De ce ne-ați întrerupt? Cum? Nu e adevărat? Nu zboară? Stă locului? Vă înșelați! Priviți cu atenție ecranul din spatele avionului. Pe el a apărut cerul. Cerul cu norișori alburii care trec în mare viteză prin dreptul carlingii, pierzîndu-se apoi în depărtare. Bineînțeles că pare straniu. Nu norii trebuie să zboare, ci avionul. Noi însă vă dăm toate asigurările că în clipa cînd veți vedea această scenă la cinematograf, în fața ochilor Dvs. va zbura avionul, străbătînd cerul cu viteză amețitoare. Și ca să vă încredințăm de seriozitatea acestei afirmații, profităm de faptul că regizorul filmului, Andrei Călărașu, s-a depărtat o clipă de noi și, vă împărtășim secretul: e unul din efectele minunate, obținute cu ajutorul retrospecției.

Acum, ne credeți?

Căpitanul Timuș „zboară" undeva în zările albastre, împreună cu escadrila pe care o conduce. Zboară fără să-i pese de nimic. In casca radioului — care e aruncată într-un colț, se aude voce ofițerului care conduce zborul:

„Căpitane Timuș! Ordon! Vino la aterizare! Vino la aterizare! Nu intra în sectorul patru! Nu intra în zona interzisă!"

Ștefan Moisescu și Marga Butuc — Codrescu într-o scenă din film.

Scenă din film

Dar căpitanul Timuş nu vrea să ţină seama de acest avertisment. El visează evadări, performanţe demne de aşi ai zborului, performanţe care să-l înalţe în ochii femeii pe care o iubeşte. Căci femeia pe care o iubeşte — pianista Laura Săndulescu — concertează în împrejurimile sectorului patru, undeva pe o estradă, în aer liber. Căpitanul Timuş îşi îndreaptă reactorul în plină viteză, înspre locul concertului. In casca radioului comandantul de zbor continuă să-l someze: „Nu intra în sectorul patru. Nu intra în sectorul patru!"

Ca un fulger Timuş coboară, iar reactorul trece în zbor razant deasupra pianului. Chipul lui Andrei străluceşte de mulţumire Redresînd avionul, priveşte în jos: acolo în mîna femeii iubite, flutură o batistă. Cu un zîmbet fericit, căpitanul Timuş îşi îndreaptă reactorul spre terenul de aterizare. Nici o umbră de îngrijorare, nici o umbră de remuşcare nu-i întunecă obrazul. Şi totuşi, această simplă acţiune de încălcare a disciplinei militare, o va plăti nu numai cu suspendarea de la zbor, dar cu preţul întregii sale fericiri. Intr-o zi, căpitanul Timuş...

Trebuie să ne întrerupem... Andrei Călăraşu, regizorul filmului, ne face semne categorice: mai mult nu ne îngăduie să vă povestim. Şi la drept vorbind, nici n-am dori să o facem. Ar fi păcat să vă răpim acel sentiment al neprevăzutului pe care îl veţi avea — fără îndoială — vizionînd acest film plin de peripeţii şi de îndrăzneală.

Şi de altfel trebuie să recunoaşteţi, că pentru... o carlingă, un ecran, un om, aţi aflat sumedenie de lucruri.

Vrem doar să adăugăm că în acest nou film romînesc, îi veţi reîntîlni pe actori: Marga Codrescu — Butuc, Coca Dumitrescu, Ştefan Moisescu, C. Sincu, Besoiu, R. Neacşu, I. Punea, Miluţă Gheorghiu, Geo Maican, Gh. Sion, Iuliana Doru.

ALEXANDRA BUICĂ

MAEŞTRII CIRCULUI

In Capitala ţării noastre, se desfăşoară actualmente turneul renumitului circ sovietic.

Spectatorii bucureşteni au astfel prilejul să admire încă o dată arta, îndrăzneala, agilitatea, humorul artiştilor de circ sovietici.

Spectacolele circului sovietic înmănunchiază artişti al căror nume se bucură de o binemeritată celebritate în Uniunea Sovietică: Emil Kio, Simion Kojevnikov, Nazi-Sirai, Nina Logaciova, Galina Adaskina, Henrietta Beliakova, Eduard Sereda etc.

In clişee :

Stînga — *Acrobaţii la basculă, Kojevnikov*

Mijloc — *Călărie de înaltă şcoală — Iuri Ermolaev.*

Dreapta — *Plastica acrobatică — Tamara şi Artur Minasian.*

Repertoriu nou!

De vorbă cu violoncelistul Radu Aldulescu

Există o prejudecată, după care arta violoncelistului ar oferi un repertoriu limitat. Dar, chiar dacă prin comparaţie cu pianul sau vioara, ai găsi într-adevăr mai puţine lucruri concertistice pentru violoncel, este suficient să discuţi cu unul din bunii artişti ai acestui instrument, pentru a întrezări o parte a comorilor muzicale care aşteaptă să fie dezvăluite, prin sunetele duioase şi grave ale „baritonului coardelor". In această privinţă, Radu Aldulescu oferă un exemplu grăitor. Pentru cei care îl cunosc numai din concertele lui Dvorak şi Haydn, sau din „Dansul ţărănesc" al lui Constantin Dumitrescu, o discuţie cu acest muzician autentic, poate fi surprinzătoare.

— Urmăresc de mai multă vreme să trec dincolo de limitele aşa numitului „repertoriu curent". Lucrările puţin cunoscute aşteaptă la cele două capete mai rar exploatate ale istoriei muzicii : epoca „clasică" (secolul XVIII) şi cea post romantică.

— Şi care din aceste „două capete" vă preocupă ?

— Ambele. Pentru moderni, m-am fixat la două lucrări pe care vreau să le iau în repertoriul concertistic cu orchestra : „Don Quijotte" — poemul simfonic pentru violoncel de Richard Strauss, şi „Concertion" de Albert Roussel...

— Iar pentru clasici ?

— Firește, cel mai mult mă atrage Bach. acest geniu despre care Casals spunea că „este momentul cel mai înalt şi mai pur al muzicii din toate timpurile". După cum se ştie, în ultimul recital, am introdus patru mişcări din suita 3-a pentru violoncel...

— Şi în viitor ?...

— Voi continua cu celelalte mişcări ale suitei a 3-a, şi apoi cu suita 2-a. După cum vezi, pregătesc cu minuţiozitate deosebită, „cu prudenţă" aş putea spune, muzica lui Bach pentru care se cere o calitate în plus : maturitate artistică... Multă vreme nu m-am socotit suficient de matur pentru a ajunge la Bach... Dar anii trec mereu...

— Din păcate, într-adevăr. Dar, pentru că aţi pomenit la început de muzica modernă, ne-ar interesa să ştim ce lucrări pregătiţi pentru viitorul recital.

— Un nou recital, după cum ştiţi, nu se pregăteşte cu una cu două, mai ales cînd vrei să fie deosebit. Iată de pildă, cîteva nume care vor figura în program : Malipiero — cu o sonată, Max Reger — cu suita 1-a pentru violoncel solo, Strawin-

ski — cu o suită în stil clasic și dacă va fi posibil, o primă audiție din Martinu: Variațiuni pe o temă de Rossini...

— Intr-adevăr, va fi un recital interesant. Mai ales dacă va cuprinde și creații originale romînești.

— Pregătesc un poem pentru violoncel de Andricu, pe care sper să-l pot cînta în curînd. Mai cercetez și unele partituri romînești noi, ca poemele lui Dumitru Bughici și Florin Eftimescu, concertul pentru violoncel și orchestră al lui Gheorghe Dumitrescu. După cum vezi, nu mă plîng de treabă...

— Evident. Așa încît, mi se pare că cel mai bun ajutor în această treabă, ar fi... să încheiem interviul aici.

I. H.

Viața muzicală

In cadrul concertelor de muzică de cameră, date de Filarmonica „George Enescu", va avea loc în sala Dalles, la 14 iunie, un concert. Pianistul Virgil Gheorghiu va executa o sonată pentru pian, compoziție proprie. Programul concertului va fi întregit cu o suită de liduri de Simanovski, cîntate de Gusti Rosner și de „Cvintetul păstrăvilor" de Schubert, interpretat de Alexandru Teodorescu (vioară), Alexandru Rădulescu (violă), Iuliu Boniș (violoncel), Willi Criegel (contrabas) și Ion Filionescu (pian).

★

Tot în sala Dalles, va avea loc — la 19 iunie — recitalul violoncelistului George Hamza — la pian Ion Filionescu —, urmat de recitalul vocal al Lilei Cristescu. care va interpreta un ciclu de liduri („Prima iubire") de Radu Drăgan, în primă audiție. In cadrul aceluiași concert, pianistul Alexandru Zorleanu va executa un program de sonate (Beethoven). Cesar Frank).

★

In sala Ateneului R.P.R., Horst Gehann va da în ziua de 23 iunie un recital de orgă. In program compoziții de Bach si Brahms.

★

La 21 iunie, va avea loc la sala Dalles un concert oferit de trioul vocal compus din Margareta Mureșanu, Victoria Manolescu și Mona Skotti. Acompaniază Radu Drăgan.

★

„Tineri laureați ai Concursului național al tinerilor soliști", se intitulează concertul de muzică de cameră, în cadrul căruia se vor produce violonistul Varujan Cosighian și pianistul Nicolae Brînduș și care va avea loc la 26 iunie.

MĂRIUCA ȘI MERELE DE AUR

Înainte de a vă povesti, dragi copii, ce-am văzut ultima oară cînd am fost la teatrul Țăndărică, vreau să vă pun o întrebare: voi o ascultați pe mămica voastră? Faceți tot, tot, cum vă spune ea și nu ieșiți niciodată din cuvîntul ei?... Pentru că uite, Măriuca, fetița din povestea pe care am văzut-o deunăzi la teatrul Țăndărică, n-a ascultat-o pe mămica ei și era s-o pățească rău de tot. Să vedeți cum a fost: Măriuca se juca prin curte, Iliuță, frățiorul ei cel mic, dormea în leagănul lui, iar mămica lor se pregătea să plece la cîmp, cu sapa la spinare.

„Măriuco, i-a spus mămica, să fii cuminte și să ai grijă de Iliuță. Dacă ai să faci așa cum spun eu, am să-ți aduc ceva la prînz cînd m-oi întoarce“.

„Niște mere de aur, mămico, — se rugă Măriuca — așa cum au copii de împărat“.

„Mere de aur, n-am de unde să-ți aduc, — îi răspunse mama — dar oi găsi eu ceva...“

. . . . . .

Rămasă singură Măriuca se mai învîrti prin curte, apoi începu să bată mingea, uitîndu-se din cînd în cînd spre leagănul lui Iliuță.

Deodată, văzu un fluture frumos și începu să alerge după el, să-l prindă.

Dar fluturele parcă-și bătea joc de ea. Cînd pe uluca gardului, cînd pe leagănul lui Iliuță, cînd pe-o floare, cînd pe masa din grădină. Intărîtată, Mariuca alerga după el, uitînd și de Iliuță, și de mămica ei, și de darul pe care i-l făgăduise. Ea una știa: că trebuie să prindă fluturele; și tot alergînd așa, s-a depărtat de leagăn. Deodată, cerul s-a întunecat. Deasupra curții s-a arătat un stol de păsări negre și fioroase. Una din ele, s-a apropiat de leagăn, l-a prins pe Iliuță în ghiare și a zburat cu el în înaltul cerului. Vă închipuiți copii, cum s-a speriat Măriuca sărmana, cînd a văzut nenorocirea; cu inima frîntă, a plecat să-și caute frățiorul...

Ce-a fost mai departe, cu cine s-a întîlnit Măriuca pe drum, prin ce primejdii a trecut, și ce prietenii a legat, o să vedeți voi singuri cînd o să vă duceți la teatrul Țăndărică.

Eu vă spun numai atît, că de cînd cu isprava asta, Măriuca s-a făcut tare cuminte și n-a mai ieșit din cuvîntul mamei.

...Cum, ce spuneți? Cum a rămas cu merele de aur? Asta o s-o aflați voi singuri... Măriuca le-a văzut și e drept că i s-au părut tare frumoase, dar la urmă, tot cele din livadă s-au dovedit a fi mai bune. Dece? Despre asta vom mai vorbi după ce veți vedea spectacolul. Pînă atunci vă doresc numai bine, dragi copii.

LIA MARMELIUC

Trio Grigoriu în „duet“ cu Constanța Gheorghe

Teatrul Satiric Muzical
„C. Tănase“

VINE, VINE PRIMĂVARA

V. Tomazian... bastonul și microfonul→

ÎNCOTRO?

O producție a studiourilor sovietice.

O nouă și impresionantă producție a Studioului Cinematografic din Odesa, un film dramatic al cărui subiect, rupt din viață, ridică problema unității familiei, a marii răspunderi pe care o au părinții față de copii.

Concluzia care se desprinde din această remarcabilă realizare este, că atunci cînd ai adus pe lume copii, trebuie să-ți respecți căminul, învingîndu-ți slăbiciunile...

Interpretînd rolurile cu sinceritate și emoție, actorii Dumitriev (Kocean), Ghertruda Dvoinikova (Natașa) Viktoria Redunskaia (Svetlana) Vsevolod Aksenov (Mirski) Oleg Jakov (Rogov) și Ada Voițik (Lidia Arkadieva) sub conducerea regizorului Viktor Jilin, au înfăptuit cu filmul „Incotro?“ o nouă operă de autentică valoare artistică, a cinematografiei sovietice.

DIN NOU ÎMPREUNĂ

O producție a studiourilor din Republica Cehoslovacă

Rujena și Vojte sînt o tînără pereche — după toate aparențele — fericită, iar ofițerul stării civile — constatînd că, potrivit legilor în vigoare, „toate condițiile sînt îndeplinite"îi declară căsătoriți...

Astfel începe savuroasa comedie produsă de studiourile cehoslovace și care se inspiră dintr-o temă obișnuită: ivirea primelor neînțelegeri într-o tînără căsnicie.

In cazul de față, soția — Rujena, pretinde soțului ei să se ocupe de gospodăria casei: să mănture, să gătească etc. Ea în schimb, se va ocupa cu... alcătuirea unui atlas botanic. (Am uitat să vă spunem un amănunt: tinerii căsătoriți, sînt amîndoi profesori).

Care este rezultatul? La numai 6 luni după căsătorie cei doi „însurăței" se înfățișează la tribunal pentru divorț. Și mai departe? Ei, mai departe, un șir de peripeții pline de haz, și hohote de rîs... (în sala de spectacol, firește!).

O întîmplare la Benderath

Fotografia pe care o vedeți, reprezintă un aspect din timpul filmării acestei noi producții cinematografice a Republici Democrate Germane.

Filmul „O întîmplare la Benderath“ dezvăluie mașinațiile, urzelile unui grup de hitleriști care — izbutind să scape de legitima pedeapsă cuvenită criminalilor de război, — instigă, însetați de răzbunarea revanșardă, împotriva păcii și coexistenței pașnice dintre popoare.

Filmul folosește ca temă conținutul piesei într-un act „Troienii“ a scriitorului Kurth Corinth, piesă care, între anii 1922 și 1933, s-a bucurat de un mare succes pe multe din scenele teatrelor germane.

„Cazul de la Benderath“ scoate în lumină existența în școlile Germaniei Federale a unor nuclee șoviniste și demască cu multă forță de convingere pericolul pe care aceste acțiuni fasciste le reprezintă pentru tineretul școlar.

Filmul înfățișează străduințele unui grup de tineri de a-l demasca pe unul din profesorii lor, dominat de idei și sentimente șovine.

„O întîmplare la Benderath“ constituie o pledoarie insuflețită pentru zădărnicirea curentelor naționaliste, huliganice, propagate încă de anumite cercuri hitleriste.

12 REZULTATE exacte

O producție a studiourilor din R. P. Ungară

O foarte izbutită comedie de moravuri, cu o acțiune plină de spontaneitate, de mișcare, de întorsături neașteptate.

Tema? Banii cîștigați cinstit, sînt necesari pentru organizarea unei vieți plăcute. Dar, chiar în rîndul oamenilor care muncesc onest, există mulți din cei ce supraapreciază valoarea banului, convinși că el reprezintă singurul mijloc de a zmulge vieții cît mai multe bucurii. Există de asemenea oameni — în aparatul de stat — care, sfidînd legalitatea, își fac datoria numai dacă prin aceasta pot realiza un cîștig personal. Filmul „12 rezultate exacte" demască și biciuiește pe aceștia din urmă, iar celor din prima categorie le demonstrează că într-un stat care făurește socialismul, cinstea, curajul, hotărîrea, munca reprezintă „monede" cu mult mai valoroase decît banul.

Folosind umorul de bună calitate „12 rezultate exacte", împletește satira ascuțită cu ironia subtilă. Filmul se bucură de o bună regie și de interpretarea unui mănunchi de valoroși actori ai ecranului.

O producție a studiourilor mexicane

CAMELIA

Drama Margueritei Gauthier, eroina celebrei piese a lui Alexandre Dumas-fiul este prea cunoscută ca să nu fi inspirat — ca să nu inspire încă — numeroși regizori de film, atrași de frumoasa poveste de dragoste a „Damei cu Camelii".

De curînd, piesa lui Dumas fiul a inspirat pe scenariștii mexicani Mauricio Wall și José Arenas Aguiler, care au rearealizat un film plin de culoare și sensibilitate.

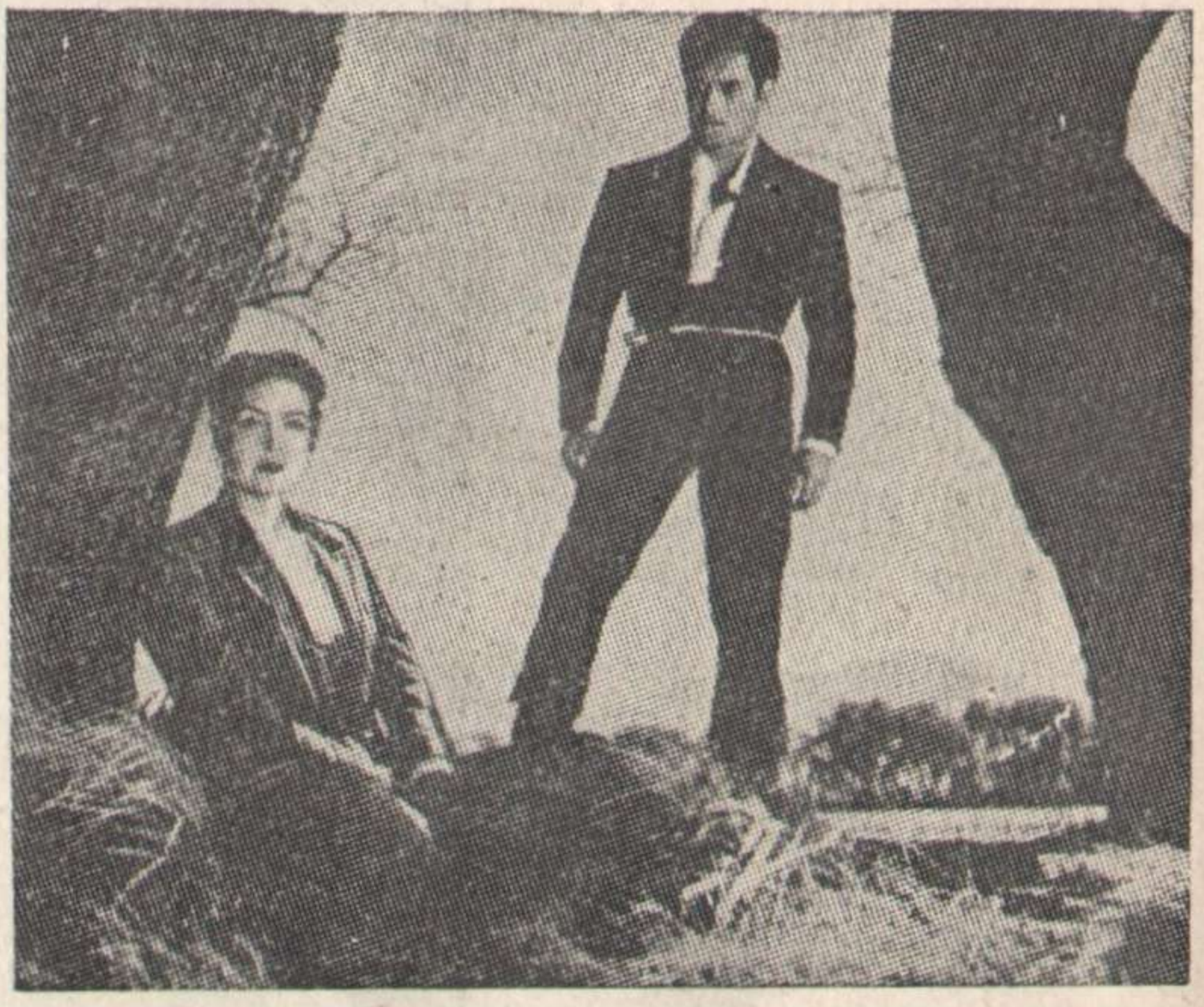

„Pasiune sălbatică" sau „Camelia" (numele eroinei) înfățișează viața unei actrițe mexicane de care se îndrăgostește un tînăr toreador, Rafael. Bolnavă, Camelia, întocmai ca Margueritte, e silită să simuleze infidelitatea. Iar cînd Rafael află adevărul — e prea tîrziu; actrița moare jucînd rolul Margueritei Gauthier, jucîndu-și propria poveste...

Continuare din pag. 2

Fără îndoială că la admirabila reuşită a filmului, au contribuit desenele lui Pascal Rădulescu, muzica simplă dar de o mare putere de sugestie a lui Dumitru Capoianu, imaginea lui Rad. Codrean, operatorul şef ca şi sunetul impecabil realizat de inginerul Dan Ionescu. Toate împreună au însemnat nici mai mult nici mai puţin decît... Medalia de aur pentru filme de scurt metrai la Festivalul Internaţional al Filmului de la Cannes. Pentru prima oară, această medalie este acordată unei producţii a cinematografiei romîneşti şi tot pentru prima oară ea este atribuită unui studiou de filme de desen animat a cărui vîrstă abia o atinge pe cea... şcolară : şapte ani.

Această înaltă distincţie răsplăteşte primii şapte ani de muncă ai unui colectiv care, în frunte cu Ion Popescu Gopo, s-a străduit necontenit să ridice arta noastră cinematografică — în domeniul desenului animat — pe culmi cît mai înalte.

Ah ! Era să uit interviul. Alerg în birou : nu e. In schimb telefonul sună, sună cu o insistenţă care vădeşte cît de larg este răsunetul acestui remarcabil succes al cinematografiei noastre.

Intre timp apare şi sărbătoritul. Pe semne că a terminat capitolul „fotografiatului“ căci şi-a scos cravata. Face un gest cu ambele mîini care vrea să însemne : „In cîte să mă împart ?“ Ia receptorul : alte felicitări, alte urări. Uşa se deschide şi năvălesc înăuntru o ceată de tineri veseli, cu braţele pline de flori : bucuroşi îl îmbrăţişează, vorbind toţi odată, copleşindu-l cu întrebări. „Colegi !“ îmi explică Gopo, bucuros şi el, încercînd să se descurce din reţeaua de braţe care se agită în jurul lui.

Rapid îmi fac o socoteală în minte: în Studioul „Bucureşti“ Gopo mai are cîteva sute de asemenea colegi. In condiţiile acestea pot aştepta un interviu pînă la... Crăciun.

Imi fac loc prin reţeaua de braţe şi mă furişez spre uşă: numărul acesta aş vrea să apară înaintea sărbătorilor de iarnă. Cît despre Gopo, de îndată ce voi putea, îi voi lua şi un... interviu.

Pînă atunci însă în numele Dvs. şi al nostru, propun să-i expediem următoarea telegramă : „I Popescu — Gopo — Bucureşti. Stop. Ne bucurăm şi sîntem mîndri. Stop. Ai grijă pentru anul viitor. Stop. Iţi urăm : la multe... medalii. Stop. Scena şi Ecranul + mii şi mii de cititori. Stop“.

ŞTIAŢI CĂ...

Comunicăm cititorilor noştri cîteva din scenariile care de-a lungul anilor 1957—1958, vor fi ecranizate în Studioul Cinematografic „Mosfilm“ din U.R.S.S.

„El a văzut viitorul“ se va numi filmul consacrat primelor zece zile ale Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi martorului lor ocular, gazetarul american John Reed.

★

„Fericirea unei mame“ va fi titlul unui film închinat primei comune organizată în 1918 în Altai sub directa îndrumare a lui Lenin. Pe platourile studiourilor se vor mai realiza filmele: „Comuniştii“ de I. Gherman, „Mai presus de orice“ în regia lui V. Vengov, „Două zile din viaţa ta“ de A. Advenko precum şi o comedie muzicală „Intîlnirea prietenilor“ de K. Minţ.

CALENDAR

La **6 iunie 1606,** s-a născut la Rouen, **Pierre Corneille** numit în nenumărate scrieri „cel mai mare poet clasic francez“ şi părintele tragediei clasice“.

Primele sale opere au fost comedii. In anul 1629 este reprezentată cu mare succes prima sa comedie: „Melita“ şi din acest moment numele său devine cel mai reprezentativ în teatrul francez al epocii. Scrie în continuare cîteva piese în acelaşi gen: „Clitandra“, „Văduva“, „Galeria palatului“, „Următoarea“ etc.

In anul 1635 este reprezentată tragedia „Medeea“ care a prevestit puternicele resurse ale poetului, valorificate din plin după cîtva timp în geniala tragedie „Cidul“. Caracterele nobile, generozitatea şi forţa pasiunilor eroilor acestei tragedii şi frumuseţea versurilor, au stîrnit un entuziasm nemai întîlnit printre parizieni.

In scurt timp, piesa a fost tradusă în cîteva limbi, şi reprezentată în ţările Europei. Un succes asemănător l-au cunoscut şi „Horaţiu“, „Cinna“, „Polyeucta“ şi „Pompei“.

Certat cu tutorii oficiali ai teatrului şi artei franceze în frunte cu cardinalul Richelieu, cu care a fost în conflict din tinereţe, Corneille a fost supus unei critici distrugătoare şi nevoit să scrie cît mai mult pentru a-şi putea întreţine existenţa. Piesele sale în versuri, care-i cereau mari eforturi de creaţie, apăreau una după alta: „Rodogune“, „Mincinosul“, „Heraclius“, „Don Sanche d'Aragon“, „Nicomède“, „Pertharite“, „Oedip, „Sertorius“, „Othon“, „Andromena“, „Lîna de aur“ etc. etc., Corneille oboseşte prematur şi, odată cu aceasta păleşte talentul şi faima sa. A murit sărac şi dezamăgit, în anul 1684.

La 15 iunie 1843 *s-a născut la Bergen, cunoscutul compozitor norvegian* Eduard Grieg *(m. 1907).*

La Leipzig, unde a urmat conservatorul, a fost elevul lui Moscheles, Hauptman şi Richter, iar la Copenhaga, a lui Viels Gade. In anul 1867, înfiinţează la Oslo o orchestră simfonică pe care o dirijează pînă în anul 1880. Călătoreşte în Germania şi Franţa, iar în Italia îl cunoaşte pe Liszt. Grieg s-a remarcat ca un pianist de mare talent, dotat cu o sensibilitate deosebită şi ca un compozitor fecund şi original.

Compoziţiile sale, inspirate adesea din cîntecele populare norvegiene, au o culoare particulară, care-l consacră ca principal reprezentant al şcolii naţionale a ţării sale. Opera lui Grieg cuprinde: dansuri norvegiene, romanţe cu variaţiuni pentru pian, o sonată pentru violoncel, un quator pentru instrumente cu coarde, o uvertură de concert, „Aus Holbergs Zeit“, suita pentru cvartet de coarde, muzica pentru poemul dramatic „Peer Gynt“ al lui H. Ibsen, numeroase culegeri de cîntece şi celebrul concert pentru pian şi orchestră

DIN MUZICA POPOARELOR

ORIZONTAL: 1. Melodie de Mendez — Tango de Willer 2. Canzonetă de Tosti — Măsură agrară italiană — Comună, lîngă Comănești 3. Melodie de Giunt — Siluete — Oficiul Național de Turism 4. „Ce faci tu...", cîntec de Astelli — Lesnicios 5. Sodiu — „...—mi pare rău", lied de Schumann — Diviziune administrativă daneză — Ordin (abr.) 6. Compozitorul melodiei „Umbre" — Vitejii 7. Program de lucru — Spiridușul din feeria „Furtuna" de Shakespeare — Afirmație 8. Stînjenei — Thaliu — ...Jonshon, autorul comediei „Volpone" 9. Neam biblic — Pădurea siberiană 10. Melodie de Fauré — Compozitorul liedului „Vraja" 11. Melodie de Eichenberg — Sub el se cîntă serenade 12. Compozitorul cîntecului „Indiferența" — „...cu părul bălai", melodie de Debussy 13. Compozitorul celebrului „Bolero".

VERTICAL: 1. Compozitorul tangoului „Bonitta Nina" — „Ploaia de...", vals de Waldteufel 2. Vîrf în Pirineii spanioli — Compozitorul melodiei „Moara Roșie" — Dialect francez 3. Cîntec indonezian — Compozitorul melodiei „Bahia" 4. Pronume nedefinit — Oraș în Somalia — 5. „Moartea ...ciclist" film de Bardem. — Partea fixă a unei mașini de forță rotitoare 6. Mamifer înrudit cu cămila — Pronume — La tablou 7. Fără vedere — „De ziua..." cîntec de Giroveanu — Bene Vale 8. Melodie de Yradier — Varietate de ceai de China 9. Melodie de Ponce 10. Pronume — Articol — Unde marea pătrunde în uscat 11. Compozitorul cîntecului „Taiga" — Beretă 12. Cîmp semănat — .....Paiață", arie din opera cu același nume de Leoncaval — 10 — Intreg. 13. Vals de Waldteufel.

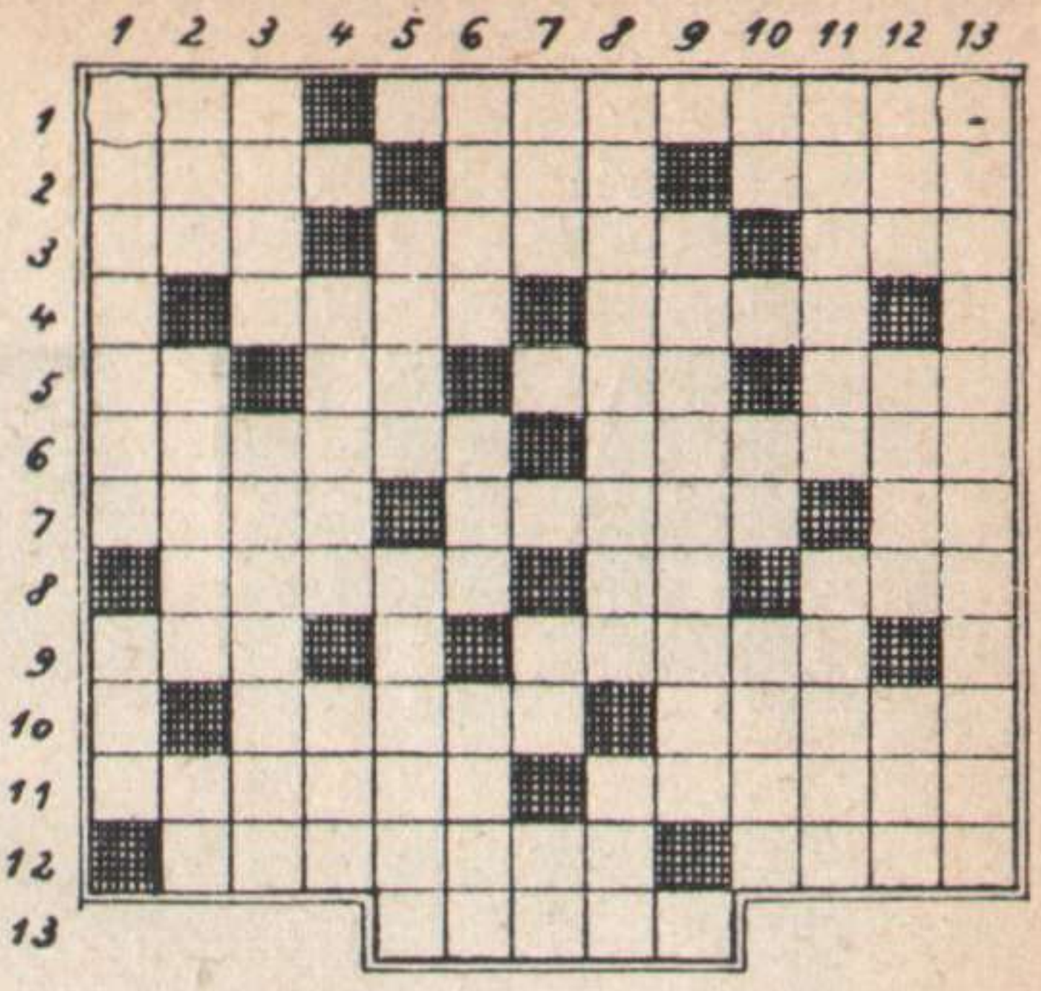

Concursul NOSTRU

Publicăm mai jos numele cîștigătorilor concursului de fotografii

București — Roman Fred — Zina Istrate — Olaru Elena — Ionașcu Theodor — Olteanu Smaranda — Fidelio Isac — Dan Mendelsohn — Ciric Victoria — Marius Gheorghe — Ionescu Dumitru — Vișan Ioana — Liliana Ștefănescu — Dumitrescu Carolina — G. Tașcă — Popa Paul — Valentin Muracian — Anghelescu Alexandru — Boboroadă Cornelia — Popescu Doina — Papaianuș Girma — Follas Sofia — Dulamă Mioara — Angela Hoară — Cordoș Cecilia — Nadia Căciulan — Mica Rumberg — Nuna Bociu — Ecaterina Dumitrescu — Fifi Radovici Niță — Elena Tomescu — Oprea Lică — Nadler Mioara — Elian Clarisse — Duliu Ecaterina — Băcioiu Adrian — Cazan Titus — Verdeș Zaharia — Apostol Elena. *Predeal* Ignat Lucica.

Timișoara Dr. Moisescu Mircea.

Tovarășii vor primi prin poștă fotografiile cu autografe ale actorilor preferați.

ANASEPT

DIRECȚIA GENERALĂ FARMACEUTICĂ

-DECE NU DESCHIZI, OMULE, UMBRELA?..
-N-AM TIMP!.. MĂ GRĂBESC SĂ-MI DEPUN BULETINELE...

Pronosport

PURTAȚI VARA INCĂLȚĂMINTE CU FEȚE DE PINZĂ!

Este ușoară, flexibilă, aspectuoasă și la prețuri convenabile!

Încălțăminte cu fețe de pînză, LA NOILE PREȚURI REDUSE, puteți cumpăra de la toate magazinele Comerțului de stat.

ADRESELE CINEMATOGRAFELOR

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COȘBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTĂȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BĂLCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII
Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81

I. P. 2, c. 1596

Teatrul Evreiesc de Stat

Jurnalul ANNEI FRANK

Piesă de F. Goodrich și A. Hackett.

Sus : Leonie Waldman — Alexi (Margot), Samuel Fischler (Domnul Frank) și Heni Lewis — Rieber (Doamna Frank)
Stînga : Willi Becker (Domnul Dussel)
Dreapta : Victor Tulenfeld (Peter Van Daan) și Lia König Stolper (Anna Frank)

PREȚUL LEI 2